Lietas Nr. 129046816
Lietas arhīva Nr. 1-0030-17/15

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2017.gada 7.februārī

Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas tiesnese Dagnija Bērziņa rakstveida procesā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu /pers. A/ (turpmāk - sūdzības iesniedzēja) sūdzībā par Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektores I.Pētersones (turpmāk tekstā - iestāde) 2016.gada 24.februāra lēmumu Nr. 22.11-1/1385.

Aprakstošā daļa

Ar VID Nodokļu kontroles pārvaldes Juridiskās daļas Otrās administratīvo pārkāpumu lietu izskatīšanas nodaļas vadītājas A.Kites 2016.gada 22.janvāra lēmumu Nr. NK027563, /pers. A/ tika saukta pie administratīvās atbildības pēc Latvijas APK 166.[1] panta 1.daļas, 166.[2] panta 1.daļas, 155.[2] panta 1.daļas un sodīta ar naudas sodu 300,00 EUR apmērā.

VID amatpersonas lēmumu Nr. NK027563, iesniedzēja pārsūdzēja VID ģenerāldirektorei.

Ar VID ģenerāldirektores I.Pētersones 2016.gada 24.februāra lēmumu Nr. 22.11-1/1385 sūdzība tika noraidīta, savukārt amatpersonas 2016.gada 22.janvāra lēmums Nr. NK027563 atstāts negrozīts.

2016.gada 17.martā tiesā saņemta iesniedzējas sūdzība par VID ģenerāldirektores I.Pētersones 2016.gada 24.februāra lēmumu Nr.22.11-1/1385.

Ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2016.gada 23.maija lēmumu nolemts ierosināt tiesvedību un izskatīt lietu rakstveida procesā.

Sūdzības iesniedzēja sūdzībā norāda, ka apstrīd iestādes lēmumu šādu apstākļu dēļ.

Iesniedzēja norāda, ka 2015.gada 3.decembrī farmaceita asistente /pers. B/ atradās "/nosaukums/" telpās /adrese/. Uz aptiekas durvīm bija izvietots paziņojums "Tehnisku iemeslu dēļ aptieka ir slēgta", taču, lai informētu par tuvākajām aptiekām, kurās iegādāties līdz licences apturēšanai "/nosaukums/" izplatītos specifiskos medikamentus, aptiekas durvis netika slēgtas. Ap plkst. 10.00 pie aptiekas piebrauca automašīna un aptiekā ienāca vīrietis. Vīrietim trīcēja rokas, pēc viņa runas varēja saprast, ka vīrietim ir ļoti slikta pašsajūta. Vīrietis palūdza zāles pret stiprām galvassāpēm.

/pers. B/ vīrietim iedeva ūdens glāzi un pajautāja, vai nav nepieciešama mediķu palīdzība. Vīrietis no mediķu palīdzības atteicās, paskaidrojot, ka pēdējo reizi, kad viņam ir bijušas līdzīgas galvassāpes, tās pēc zāļu iedzeršanas ir pārgājušas. Tāpat kā VID amatpersonām, kuras laikā, kad bija apturēta aptiekas licence, mēģināja veikt kontrolpirkumus, /pers. B/ vīrietim norādīja, ka aptieka ir slēgta un zāles tajā nopirkt nav iespējams. Vīrietis lūdza, lai iedod viņam vienu tableti, un viņš aizies pasēdēt mašīnā. Vīrietis apsolīja, ka, ja pašsajūta neuzlabosies, izsauks ātro palīdzību, bet, ja paliks labāk, aizbrauks uz citu aptieku vai pie ārsta. Ņemot vērā to, ka vīrieša stāvoklis bija tāds, ka, pēc /pers. B/ domām, viņš nevarēja vadīt automašīnu, /pers. B/ piekrita iedot viņam "Citramon" tableti.

Farmaceita asistente no "Citramon" tablešu paciņas izņēma vienu plāksnīti un to iedeva vīrietim. Vīrietis farmaceita asistentes klātbūtnē norija "Citramon" tableti, un /pers. B/ vīrietim atļāva paņemt visu plāksnīti, jo turpmāk šāda iesākta tablešu plāksnīte aptiekā vairs nebija izmantojama. Vīrietis paprasīja, vai tablešu plāksnīte ir dārga, uz to /pers. B/ atbildēja, ka aptiekā tā maksā tikai EUR 0,80 un viņai atlikušās tabletes nav nepieciešamas. Vīrietis atstāja uz letes EUR 0,80. /pers. B/ atkārtoja, ka viņa naudu ņemt nevar un ir vēlējusies tikai palīdzēt, taču vīrietis pateica "paldies" un aizgāja uz mašīnu. Pēc īsa mirkļa viņš aizbrauca.

Pēc plkst. 13.00 aptiekā ieradās divi VID darbinieki un divi Ekonomikas policijas darbinieki. Viņi sāka uzdot jautājumus par to, kāpēc aptiekas durvis ir vaļā un vai /pers. B/ tirgo zāles. /pers. B/ paskaidroja, ka kopš 2015.gada 27.oktobra tirdzniecība aptiekā netiek veikta, taču pirms pāris stundām ir bijis gadījums, kad viņa ir iedevusi vīrietim "Citramon" tablešu plāksnīti kā pirmo palīdzību. VID darbinieki sāka taujāt par šo gadījumu un prasīja, vai ir saņemta nauda. /pers. B/ pateica, ka vīrietis ir iedevis EUR 0,80, ko /pers. B/, plāno reģistrēt elektroniskajā kases aparātā tad, kad aptieka atsāks strādāt.

Iesniedzēja norāda, ka laikā, kamēr bija apturēta "/nosaukums/" licence gan VID, gan Veselības inspekcija aptiekā bija mēģinājuši veikt kontrolpirkumus. Iesniedzēja norāda, ka farmaceita asistentes rīcība, nododot personai "Citramon" tablešu plāksnīti, nav kvalificējama kā Latvijas APK 166.[2] panta pirmajā daļā ietvertā komersanta darbība (komercdarbība).

Sūdzības iesniedzējai piemērotais Latvijas APK 166.[2] panta pirmās daļas tiesiskais sastāvs ir formulēts kā "komersanta darbības turpināšana pēc rīkojuma par tā darbības apturēšanu". Lai noskaidrotu Latvijas APK 166.[2] panta pirmajā daļā ietvertā jēdziena "komersanta darbība" saturu, izmantojama Komerclikuma 1.panta otrajā daļā norādītā komersanta darbības jeb komercdarbības definīcija, atbilstoši kurai komercdarbība ir atklāta saimnieciskā darbība, kuru savā vārdā peļņas gūšanas nolūkā veic komersants". Taču 2015.gada 3.decembrī notikusī "Citramon" tablešu plāksnītes izsniegšana ne formāli, ne pēc būtības neatbilst nevienam no komercdarbības konstatēšanai nepieciešamajiem kritērijiem.

Iesniedzēja norāda, ka "Citramon" tablešu plāksnītes izsniegšana nav atzīstama kā atklāta darbība. Uz to norāda fakts, ka tūlīt pēc aptiekas /adrese/ licences apturēšanas uz minētās aptiekas durvīm tika izvietots paziņojums "Tehnisku iemeslu dēļ aptieka ir slēgta" (tādējādi atklāti demonstrējot darbības neesamību). Turklāt, arī pēc ieiešanas aptiekas telpās, personas tika informētas, ka aptiekā medikamentus iegādāties nevar un to pārdošana tika atteikta. To, ka laikā, kamēr bija apturēta aptiekas licence, "/nosaukums/" komercdarbība netika veikta un tajā ienākušajām personām medikamentu tirdzniecība tika atteikta, apstiprina VID Tematiskās pārbaudes aktā Nr.23.1.3/419 (7.1pp.) fiksētā informācija.

Iesniedzēja uzskata, ka farmaceita asistentes rīcība, 2015.gada 3.decembrī izsniedzot "Citramon" tablešu plāksnīti, nav kvalificējama kā sistemātiska saimnieciskā darbība par atlīdzību, kura definēta Komerclikuma 1.panta trešajā daļā. "Citramon" tablešu plāksnītes izsniegšana visā aptiekas licences apturēšanas laikā bija vienīgais izņēmuma gadījums, kad zāles aptiekā tomēr tika izsniegtas, tādēļ minētā farmaceita asistentes rīcība nav atzīstama kā sistemātiska darbība.

"Citramon" tablešu plāksnītes izsniegšana nevar tikt atzīta kā darbība, kas būtu veikta SIA /nosaukums/ vārdā. Kā savos paskaidrojumos norādījusi farmaceita asistente /pers. B/, viņa bija informēta, ka 2015.gada 27.oktobrī SIA /nosaukums/ ir izdevis rīkojumu pārtraukt jebkādu preču

tirdzniecību aptiekā. Līdz ar to, pieņemot lēmumu personai izsniegt "Citramon" tablešu plāksnīti, farmaceita asistente nerīkojās SIA /nosaukums/ vārdā un interesēs. Atbilstoši Civillikuma 2300.pantam "pilnvarnieks nedrīkst pārkāpt viņam dotā uzdevuma robežas, un viņam jārīkojas vispirms pēc pilnvarotāja norādījumiem", bet saskaņā ar Civillikuma 2302.panta pirmo daļu, "ja pilnvarnieks ir pārkāpis sava pilnvarojuma robežas, tad viņa izdarītā darbība ir spēkā tikai tiktāl, ciktāl tā izpildīta saskaņā ar uzdevumu". Turklāt, pat piemērojot speciālo regulējumu, secināms, ka farmaceita asistentes rīcība nevar būt saistoša SIA /nosaukums/, jo Komerclikuma 40.panta trešā daļa noteic, ka "jebkuri citi komercpilnvarniekam piešķirtā pilnvarojuma ierobežojumi ir spēkā attiecībā uz trešo personu tikai tad, ja tā ir zinājusi vai tai vajadzēja zināt par šādiem ierobežojumiem". Ņemot vērā uz aptiekas durvīm izvietoto paziņojumu, kā arī farmaceita asistentes sniegto informāciju, persona, kura no farmaceita asistentes saņēma "Citramon" tablešu plāksnīti, zināja vai vismaz tai vajadzēja zināt, ka /pers. B/ nav pilnvarota attiecīgajā aptiekā SIA /nosaukums/ vārdā izsniegt medikamentus.

Farmaceita asistentes rīcība, izņēmuma kārtā izsniedzot personai "Citramon" tablešu plāksnīti, nav kvalificējama kā tāda, kas būtu tikusi veikta peļņas gūšanas nolūkā. Šajā ziņā vispirms ņemams vērā fakts, ka farmaceita asistente minēto medikamentu izsniedza cilvēciskas līdzjūtības vadīta, vēloties palīdzēt personai, kura sūdzējās par ļoti spēcīgām galvas sāpēm. Tomēr, arī formāli skatoties, peļņas gūšanas nolūks konkrētajā gadījumā nav saskatāms. Uz to norāda gan tas, ka "Citramon" tablešu plāksnītes izsniegšana 2015.gada 3.decembrī bija vienīgais gadījums, kad licences apturēšanas laikā aptiekā tika izsniegts kāds medikaments, gan arī konkrētās tablešu plāksnītes uzcenojums EUR 0,03 apmērā.

Iesniedzēja norāda, ka konkrētajā gadījumā "Citramon" tablešu plāksnītes izsniegšana nevar tikt tulkota kā komercdarbība arī tādēļ, ka minētā rīcība kvalificējama kā pirmās palīdzības sniegšana, kas ir definēta Ārstniecības likuma 1.panta 13.punktā kā "palīdzība, ko cietušajiem (saslimušajiem) dzīvībai vai veselībai kritiskā stāvoklī savu zināšanu un iespēju apjomā sniedz personas ar kvalifikāciju medicīnā vai bez tās neatkarīgi no sagatavotības un ekipējuma".

Iesniedzēja norāda, ka Latvijas APK 166.^{2} panta pirmās daļas piemērošanu konkrētajā situācijā izslēdz arī fakts, ka Latvijas APK ietvertie pārkāpumi kā tiesību ierobežojošas tiesību normas nedrīkst tikt tulkoti paplašināti. Minētais atspoguļojumu guvis arī tiesu praksē (*Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģijas 2014.gada 31.janvāra spriedums lietā Nr. A420380512. Pieejams: https://tiesas.lv/nolemumi [aplūkots 2016.gada 7.martā]*).

Iesniedzēja uzskata, ka viņa nav persona, kurai lietā var tikt piemērota administratīvā atbildība par Latvijas APK 166.^{2} panta pirmajā daļā nostiprinātā pienākuma neievērošanu.

Latvijas APK 166.^{2} panta pirmās daļas tiesiskajās sekās kā persona, kurai var tikt piemērota administratīvā atbildība par šā panta dispozīcijā minētajiem pārkāpumiem, norādīta 'fiziskā persona vai valdes loceklis". Šajā gadījumā VID, kā atbildīgo personu nosakot SIA /nosaukums/ valdes locekli, konkrētāk, sūdzības iesniedzēju, ir ignorējis Farmācijas likuma 38.panta pirmajā daļā ietverto regulējumu, kas nosaka, ka aptieku vada un par tās darbu ir atbildīgs aptiekas vadītājs. Tas savukārt nozīmē, ka sūdzības iesniedzēja, neesot aptiekas /adrese/ vadītāja, nevar būt tieši atbildīga par attiecīgās aptiekas darbu un tās darbībā pieļautajām kļūdām.

Iesniedzēja norāda, ka aptiekas darbinieki par savu darbību atbild tieši un personiski, kā to nosaka 2010.gada 23.marta Ministru kabineta noteikumu Nr.288 "Aptieku darbības noteikumi" 26.^{1} punkts, proti, ka licences turētāja, konkrētajā gadījumā, komercsabiedrības pienākumu apdrošināt nevis savu kā sabiedrības, bet gan tās aptieku darbinieku civiltiesisko atbildību.

Iesniedzēja uzskata, ka jebkurā gadījumā lietvedība lietā attiecībā uz Latvijas APK 166.^{2} panta pirmajā daļā ietverto pārkāpumu izbeidzama, jo, pat ja būtu konstatējams pārkāpuma sastāvs, konkrētais pārkāpums ir atzīstams kā maznozīmīgs.

Konkrētajā gadījumā, kad farmaceita palīdze, līdzjūtības vadīta vēloties palīdzēt, izņēmuma kārtā izsniedza bezrecepšu medikamentu ("Citramon" tablešu plāksnīti) EUR 0,77 vērtībā personai, kura sūdzējās par ļoti spēcīgām galvassāpēm, turklāt faktu par konkrētā medikamenta izsniegšanu farmaceita palīdze pati labprātīgi paziņoja VID darbiniekiem, uzskatāms, ka izpildījušies visi priekšnosacījumi, lai pārkāpuma konstatēšanas gadījumā šādu rīcību atzītu par maznozīmīgu un piemērotu Latvijas APK 21.panta pirmo daļu.

Ņemot vērā visu iepriekš minēto un vadoties no Latvijas APK 21.panta pirmās daļas, 239.panta pirmās daļas 1.punkta, 288.panta pirmās daļas, Komerclikuma 1.panta otrās un trešās daļas, 40.panta trešās daļas, Civillikuma 2300.panta, 2302.panta pirmās daļas un Farmācijas likuma 38.panta pirmās daļas, iesniedzēja lūdz tiesu atcelt VID 2016.gada 24.februāra lēmumu Nr. 22.11-1/1385.

Tiesā 2016.gada 23.maijā no iestādes saņemti rakstveida paskaidrojumi par /pers. A/ sūdzību.

Paskaidrojumos iestāde norāda, ka /pers. A/ 2016.gada 9.marta sūdzībā tiesai minētie argumenti būtībā ietverti arī /pers. A/ sūdzībā par VID NKP Juridiskās daļas Otrās administratīvo pārkāpumu lietu izskatīšanas nodaļas vadītājas A.Kites 2016.gada 22.janvāra lēmumu Nr.NK027563. Tā kā minētie argumenti ir izvērtēti, VID ģenerāldirektorei I.Pētersonei pieņemot 2016.gada 24.februāra lēmumu Nr.22.11-1/1385, tad VID neuzskata par nepieciešamu paskaidrojumā tiesai atkārtoti norādīt VID ģenerāldirektores I.Pētersones 2016.gada 24.februāra lēmumā Nr.22.11-1/1385 ietverto argumentāciju. Savukārt, papildus VID paskaidro.

VID ieskatā, uz konkrēto lietu nav attiecināms /pers. A/ sūdzībā minētais Civillikuma 2300.pantā, 2302.pantā un Komerclikuma 40.panta trešajā daļā noteiktais regulējums par pilnvarojumu, aprakstot farmaceita asistentes /pers. B/ darbības, jo atbilstoši lietā konstatētajiem faktiem, tajā skaitā, /pers. B/ 2015.gada 3.decembra aptaujas lapā un paskaidrojumā norādītajam, /pers. B/ ar SIA /nosaukums/ noslēgusi rakstveidā darba līgumu, strādā pie darba devēja kopš 2005.gada septembra. Tādējādi uzskatāms, ka /pers. B/ darbība - medikamenta "Citramons" pārdošana 2015.gada 3.decembrī, atrodoties darbavietā, vērtējama kā farmaceita asistentes darba pienākumu izpildīšana, ņemot vērā darba tiesiskās attiecības reglamentējošos noteikumus, nevis uz pilnvaras pamata Civillikuma izpratnē vai uz komercpilnvaras pamata Komerclikuma izpratnē. Saskaņā ar Darba likuma 51.panta pirmo daļu darbiniekam ir pienākums veikt tos darbus, kuri nepieciešami viņa saistības pienācīgam izpildījumam.

Kā jau minēts VID ģenerāldirektores I.Pētersones 2016.gada 24.februāra lēmumā Nr.22.11-1/1385, atbilstoši Ārstniecības likuma 1.panta 13.punktam, pirmā palīdzība ir palīdzība, ko cietušajiem (saslimušajiem) dzīvībai vai veselībai kritiskā stāvoklī savu zināšanu un iespēju apjomā sniedz personas ar kvalifikāciju medicīnā vai bez tās neatkarīgi no sagatavotības un ekipējuma. Lietā nav iesniegti nekādi pierādījumi tam, ka stipras galvassāpes būtu uzskatāmas par personas, kurai tika izsniegts (realizēts) "Citramons", dzīvībai vai veselībai bīstamu kritisku stāvokli. Turklāt nav iespējams secināt, ka, nesniedzot personai palīdzību (neizsniedzot "Citramons"), būtu bijis iespējams nodarīt bīstamu kaitējumu konkrētās personai veselībai un radīt personas dzīvības apdraudējumu.

Iestāde norāda, ka nav pamata atzīt, ka medikamenta "Citramons" izsniegšana (realizācija) ir notikusi pirmās palīdzības sniegšanas ietvaros, kā to apgalvo /pers. A/, nevis veicot komercdarbību.

Attiecībā uz argumentu, ka /pers. A/ nav persona, kurai var tikt piemērota administratīvā atbildība par Latvijas APK 166.^{2}panta pirmajā daļā paredzētā pārkāpuma izdarīšanu, VID norāda, ka atbilstoši Latvijas APK 166.^{2} panta pirmajai daļai sankcija piemērojama fiziskajai personai vai valdes loceklim, un ņemot vērā to, ka /pers. A/ ieņem valdes locekļa amatu SIA /nosaukums/, tad VID ieskatā, pamatoti /pers. A/ saukta pie administratīvās atbildības par Latvijas APK 166.^{2}panta pirmajā daļā paredzētā pārkāpuma izdarīšanu.

Savukārt /pers. A/ argumentu, ka Latvijas APK 166.^{2}panta pirmajā daļā paredzēto pārkāpumu var uzskatīt par maznozīmīgu, VID uzskata par

nepamatotu, jo atbilstoši minētā panta sankcijai piemērojams naudas sods fiziskajām personām vai valdes loceklim no divsimt astoņdesmit līdz septiņsimt *euro*, konfiscējot administratīvā pārkāpuma priekšmetus un izdarīšanas rīkus vai bez konfiskācijas un atņemot valdes loceklim tiesības ieņemt noteiktus amatus komercsabiedrībās vai bez tā, tādējādi likumdevējs, paredzot šādas sankcijas, izdarījis secinājumus par Latvijas APK 166.^{2}panta pirmajā daļā paredzētā pārkāpuma nozīmīgumu.

Ņemot vērā minēto, kā arī VID ģenerāldirektores I.Pētersones 2016.gada 24.februāra lēmumā Nr.22.11-1/1385 ietverto argumentāciju, VID uzskata, ka /pers. A/ iesniegtā sūdzība par minēto lēmumu ir nepamatota, līdz ar to lūdz tiesu VID ģenerāldirektores I.Pētersones 2016.gada 24.februāra lēmumu Nr.22.11-1/1385 atstāt negrozītu, savukārt /pers. A/ sūdzību noraidīt.

2016.gada 20.jūnijā tiesā no iesniedzējas saņemta atsauksme par iestādes paskaidrojumiem, kurā iesniedzēja norāda, ka pretēji paskaidrojumos paustajam VID viedoklim Civillikuma 2300.panta, Civillikuma 2302.panta un Komerclikuma 40.panta trešās daļas piemērošanu neierobežo fakts, ka starp farmaceita asistenti /pers. B/ un SIA /nosaukums/ bija noslēgts darba līgums.

Atbilstoši Darba likuma 28.panta trešajai daļai "darba līgumam piemērojami Civillikuma noteikumi, ciktāl šajā likumā un citos normatīvajos aktos, kas regulē darba tiesiskās attiecības, nav noteikts citādi". Kā redzams no citētās tiesību normas, Darba likums ne vien neaizliedz, bet gan tieši pretēji - paredz Civillikuma normu piemērošanu darba tiesiskajās attiecībās. Ievērojot Darba likuma 28.panta trešās daļas formulējumu, secināms, ka Civillikums nosacīti darbojas kā Darba likuma "robu" aizpildītājs, respektīvi, tas ir piemērojams tajos jautājumos, kūms Darba likums neregulē. Kā viens no šādiem Darba likumā neregulētiem jautājumiem viennozīmīgi atzīstams pilnvarojums, ko atsevišķos gadījumos uz darba līguma pamata no darba devēja saņem darbinieks. Uzskatāmākais piemērs, kad darba attiecības vienlaikus ietver arī darbiniekam izsniegtu pilnvarojumu, ir gadījums, kad darbinieks darba devēja vārdā veic preču tirdzniecību vai sniedz pakalpojumus, turklāt šāda izpratne ir radusi atspoguļojumu arī Komerclikuma 42.pantā.

Ņemot vērā, ka pēc darba līguma farmaceita asistentes /pers. B/ darba pienākumos ietilpa arī tirdzniecības veikšana SIA /nosaukums/ aptiekās, secināms, ka SIA /nosaukums/ uz minētā darba līguma pamata bija pilnvarojusi /pers. B/ sabiedrības vārdā slēgt darījumus ar trešajām personām. Ievērojot iepriekš minēto, atzīstams, ka atbilstoši Darba likuma 28.panta trešajai daļai lietā ir pamats piemērot Civillikuma 2300.pantu un 2301.pantu, kā arī nepastāv šķēršļi atsaukties uz Komerclikuma 40.panta trešo daļu.

Iesniedzēja uzskata, ka pretēji paskaidrojumos norādītajam lietā ir pamats konstatēt, ka farmaceita asistente, izsniedzot "Citramon" tablešu plāksnīti, personai ir sniegusi pirmo palīdzību.

Attiecībā par to, ka lietā nav iesniegti nekādi pierādījumi tam, ka stipras galvassāpes būtu uzskatāmas par personas dzīvībai vai veselībai kritisku stāvokli, turklāt nav iespējams secināt, ka neizsniedzot konkrētajai personai "Citramon" tableti, būtu iespējams nodarīt kaitējumu tās veselībai un radīt personas dzīvības apdraudējumu, iesniedzēja norāda, ka uz sūdzībā jau atspoguļots pamatojums, atbilstoši kuram Ārstniecības likuma 1.panta 13.punktā ietvertais "kritisks stāvoklis" atzīstams par vērtējuma jēdzienu, kas nozīmē, ka tā piemērošanai nav stingri noteiktu kritēriju. Tas savukārt nozīmē, ka katrs gadījums, uz kuru minētais jēdziens varētu tikt attiecināts, jāvērtē individuāli, izšķirošu nozīmi piešķirot tā faktiskajiem apstākļiem. Jāņem vērā, ka nav iespējams restaurēt tos apstākļus, kādos farmaceita asistente /pers. B/ konkrētajai personai izsniedza "Citramon" tablešu plāksnīti. Tai pašā laikā nedrīkst ignorēt faktu, ka ļoti spēcīgas galvassāpēs nereti tomēr liecina par nopietniem veselības traucējumiem, tāpēc nav pamata apšaubīt farmaceita asistentes (personas ar speciālām zināšanām un attiecīgu izglītību) secinājumus, uzskatot, ka persona atradās veselībai kritiskā stāvoklī un tam bija nepieciešams sniegt pirmo palīdzību.

Attiecībā uz VID norādi, ka nav iespējams secināt, ka, neizsniedzot "Citramon" tableti, būtu bijis iespējams nodarīt kaitējumu personas veselībai vai dzīvībai, jāatzīmē, ka tai lietā nevar būt nekādas nozīmes, jo Ārstniecības likuma 1.panta 13.punktā ietvertā pirmās palīdzības definīcija šādu priekšnoteikumu neparedz. Ārstniecības likuma 1.panta 13.punkts runā tikai par palīdzības sniegšanu pašu par sevi, taču neizvirza ne noteikumus attiecībā uz palīdzības apjomu, ne tās radītajām sekām. Respektīvi, atbilstoši Ārstniecības likuma 1.panta 13.punktam par pirmo palīdzību atzīstama jebkura rīcība, kas tiek veikta ar mērķi novērst vai kaut tikai mazināt stāvokļa kritiskumu.

Paskaidrojumos VID noraida sūdzības iesniedzējas argumentu, ka viņa kā SIA /nosaukums/ valdes locekle nav persona, kurai lietā piemērojama Latvijas APK 166.^{2} panta pirmajā daļā paredzētā atbildība. Minēto pozīciju VID pamatojis ar to, ka Latvijas APK 166.^{2} panta pirmā daļa paredz, ka tajā ietvertā sankcija ir piemērojama fiziskajām personām vai valdes loceklim un, tā kā sūdzības iesniedzēja ir SIA /nosaukums/ valdes locekle, VID ieskatā sods piemērojams tieši viņai.

Latvijas APK 166.^{2} panta pirmā daļa nekādā gadījumā nav interpretējama tādējādi, ka tiktu pieļauta iestādes patvaļa. Minētajā pantā ietvertā norāde uz fiziskām personām vai valdes locekli nevis dod iestādei tiesības patvaļīgi izvēlēties atbildīgo, bet gan nosaka to personu loku, starp kurām atbilstoši konkrētas lietas faktiskajiem apstākļiem un piemērojamajam speciālajam regulējumam nosakāma atbildīgā persona. Ņemot vērā, ka sūdzības iesniedzēja kā SIA /nosaukums/ valdes locekle bija darījusi visu no sevis atkarīgo, lai licences darbības apturēšanas periodā aptiekā netiktu veikta tirdzniecība (izdevusi rīkojumu par tirdzniecības apturēšanu aptiekā, informējusi par to aptiekas darbiniekus, nodrošinājusi paziņojuma izvietošanu uz aptiekas durvīm), turklāt atbilstoši Farmācijas likuma 38.panta pirmajai daļai "aptieku vada un par tās darbu ir atbildīgs aptiekas vadītājs", secināms, ka Latvijas APK 166.^{2} panta pirmajā daļā ietvertā atbildība bija piemērojama fiziskai personai, konkrētāk, aptiekas vadītājai, nevis sūdzības iesniedzējai kā valdes loceklei.

VID apgalvojums, ka aiz līdzjūtības izņēmuma kārtā veikta "Citramon" tablešu plāksnītes izsniegšana aptiekā, kurai tajā laikā bijusi apturēta licence, nevar tikt atzīts par maznozīmīgu pārkāpumu, to pamatojot ar Latvijas APK 166.^{2} panta pirmajā daļā ietverto sankcijas bardzību, nonāk acīmredzamā pretrunā LAPK 21.panta pirmās daļas mērķim un Latvijas APK 21.panta tekstam.

Konkrētajā lietā kā īpaša netipiskiem gadījumiem piemērojama klauzula atzīstams Latvijas APK 21.pants. Respektīvi, likumdevējs ir prezumējis, ka visi Latvijas APK iekļautie pārkāpumi ir pietiekami nozīmīgi, lai par tiem tiktu piemērota attiecīgajās Latvijas APK normās paredzētā atbildība. Tomēr tai pašā laikā, Latvijas APK iekļaujot 21.pantu, likumdevējs vienlaikus ir atzinis, ka netipiskos gadījumos attiecīgam pārkāpumam paredzētā sankcija var būt atzīstama kā nesamērīga.

Iesniedzēja norāda, ka vienreizēja EUR 0,77 vērtas "Citramon" tablešu plāksnītes izsniegšana aiz līdzjūtības personai, kura sūdzējās par ļoti spēcīgām galvassāpēm, nav atzīstama par Latvijas APK 166.^{2} panta pirmajā daļā minētās komercdarbības bez licences tipveida gadījumu. Ievērojot gan farmaceita asistentes rīcības motivāciju (vēlme palīdzēt), gan rīcības raksturu (vienreiz, izņēmuma kārtā) un izsniegtās "Citramon" tablešu plāksnītes vērtību (EUR 0,77), var secināt, ka ir pietiekams pamats izdarīto pārkāpumu, ja tāds vispār būtu konstatējams, atzīt par maznozīmīgu un aprobežoties ar mutvārdu aizrādījumu.

Sūdzības iesniedzēja norāda uz 2016.gada 9.marta sūdzībā pieļautu pārrakstīšanās kļūdu. Sūdzības virsrakstā pirmās rindkopas 7.rindas 2.1pp. un sūdzības lūgumu daļā Latvijas APK 166.^{2} panta pirmās daļas vietā kļūdaini norādīta Latvijas APK 166.^{6} panta pirmā daļa, kur jābūt Latvijas APK 166.^{2} panta pirmā daļa.

Ievērojot iepriekš minēto, sūdzības iesniedzēja uztur sūdzību un lūdz atcelt VID 2016.gada 22.janvāra lēmumu Nr. NK 027563 daļā par viņas sodīšanu pēc Latvijas APK 166.^{2} panta pirmās daļas.

Motīvu daļa

Tiesa, pārbaudījusi lietas materiālus, izvērtējusi sūdzības pamatojumu, pārsūdzētā iestādes lēmuma motivāciju, atzīst, ka VID ģenerāldirektores I.Pētersones 2016.gada 24.februāra lēmums Nr. 22.11-1/1385 ir likumīgs un pamatots, savukārt /pers. A/ iesniegtā sūdzība ir noraidāma.

Saskaņā ar Latvijas APK 289.^{12} panta otrās daļas 4.punktu, rajona (pilsētas) tiesai, izskatot sūdzību vai protestu administratīvajā pārkāpumu lietā, un, taisot spriedumu, ir tiesības grozīt soda mēru ietvaros, kas paredzēti normatīvajā aktā par atbildību par administratīvo pārkāpumu.

Latvijas APK 289.^{12} panta otrā daļa noteic, ka Rajona (pilsētas) tiesa, izskatot sūdzību vai protestu administratīvā pārkāpuma lietā, taisa vienu no šādiem spriedumiem:

1) atstāj lēmumu negrozītu, bet sūdzību vai protestu noraida;
2) atceļ lēmumu un izbeidz lietu;
3) atceļ lēmumu un taisa spriedumu, ar kuru konstatē personas vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, un uzliek sodu;
4) groza soda mēru ietvaros, kas paredzēti normatīvajā aktā par atbildību par administratīvo pārkāpumu.

Latvijas APK 289.^{13} panta septītā daļa noteic, ka, tiesa, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, izlemj šādus jautājumus:

1) vai ir noticis administratīvais pārkāpums;
2) vai persona, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ir vainīga šā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā;
3) vai persona ir sodāma par šo administratīvo pārkāpumu;
4) vai ir apstākļi, kas pastiprina vai mīkstina atbildību;
5) kāds administratīvais sods piemērojams personai;
6) vai apmierināms pieteikums par zaudējumu atlīdzību, kam par labu un kādā apmērā tas piedzenams;
7) kā rīkoties ar lietiskajiem pierādījumiem un citām administratīvā pārkāpuma lietvedības laikā izņemtajām lietām, mantām un piemēroto garantijas naudu.

Latvijas APK 289.^{13} panta trešā daļa noteic, ka, ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

Vadoties no procesuālās ekonomijas un Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2008.gada 2.oktobra spriedumu lietā Nr. SKA-378/2008 (sk. 22.punktu) norādījumiem, kur Senāts, atsaucoties uz Eiropas Cilvēktiesību tiesas atziņām, vairākkārt savos nolēmumos ir norādījis, ka no Eiropas Cilvēka tiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6.panta izriet, ka tiesas pienākums ir argumentēt spriedumus, bet tas nav saprotams kā prasība detalizēti atbildēt uz jebkuru argumentu. Tiesnešiem ir jāuzklausa argumenti, bet viņiem nav pienākuma detalizēti atrunāt jebkuras iesniegumu vai skaidri atbildēt uz jebkuru paskaidrojumu. Tiesai ir atļauts izvērtēt argumentus, kurus tā uzskata par nozīmīgiem no tiesību viedokļa *(sk. Senāta 2004.gada 23.novembraspriedumu lietā Nr. SKA-216/2004 8.punktu; 2005.gada 22.novembra spriedumu lietā Nr. SKA-378/2005 12.punktu)*.

Savukārt Latvijas APK 272.pants noteic, ka institūcija (amatpersonai), izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, jānoskaidro, vai ir izdarīts administratīvais pārkāpums, vai attiecīgā persona ir vainīga tā izdarīšanā, vai šo personu var saukt pie administratīvās atbildības, vai ir atbildību mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi, vai ir nodarīts mantisks zaudējums, kā arī jānoskaidro citi apstākļi, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Farmācijas likuma 37.pants noteic, ka, lai aptieka uzsāktu darbību, nepieciešams nodrošināt normatīvo aktu prasībām atbilstošas telpas, aprīkojumu, iekārtas un personālu, kā arī Ministru kabineta noteiktajā kārtībā saņemt speciālu atļauju (licenci) aptiekas atvēršanai (darbībai).

Tiesa atzīst, ka no iepriekš minētās tiesību normas izriet, ka viens no obligātajiem priekšnosacījumiem aptiekas darbībai ir tas, ka tā ir saņēmusi Ministru kabineta noteiktajā kārtībā speciālu atļauju (licenci) aptiekas atvēršanai (darbībai).

No lietas materiāliem izriet, ka aptiekai no 2015.gada 27.oktobra uz sešiem mēnešiem tika apturēta licences APN - 670/4 darbība.

Lietā nepastāv strīds par to, ka SIA /nosaukums/ valdes locekle ir /pers. A/.

Lietā ir strīds par to, vai /pers. A/ ir pamatoti saukta pie administratīvās atbildības pēc Latvijas APK 166.^{2} panta pirmās daļas un vai izdarīto pārkāpumu var atzīt par maznozīmīgu.

Tā kā iesniedzēja pārsūdz iestādes lēmumu daļā par viņas saukšanu pie administratīvās atbildības pēc Latvijas APK 166.^{2} panta pirmās daļas, tad tiesa izskata sūdzību tikai pārsūdzētajā daļā.

Tiesa secina, ka /pers. A/ sūdzībā tiesai ir ietverti tie paši argumenti, kas bija norādīti sūdzībā iestādei par sākotnējo lēmumu. Iestāde, izskatot lietu pēc būtības, ir izvērtējusi izdarīto pārkāpumu, lietā esošos pierādījumus un no tiem izrietošos loģiskos secinājumus par sūdzībā norādītajiem argumentiem un iebildumiem.

Tiesa atzīst, ka ar iestādes lēmumu ir izvērtēti lietā esošie pierādījumi, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu atbilstoši Latvijas APK prasībām.

No lietas materiāliem izriet, ka 2015.gada 3.decembrī kādai personai pārdots medikaments „Citramons" par 0,80 EUR, par ko arī vēlāk 2015.gada 3.decembrī ir izsniegts kases čeks Nr.40397.

No lietas materiāliem izriet, ka farmaceita asistente /pers. B/ 2015.gada 3.decembra paskaidrojumā pati ir norādījusi, ka viņa medikamentu „Citramons" 2015.gada 3.decembrī, sniedzot pirmo palīdzību, ir pārdevusi un ka bija plānojusi pirkumu vēlāk pirkumu reģistrēt kasē. Arī tematiskā pārbaudes aktā Nr.23.1.3/419 norādīts, ka farmaceita asistente /pers. B/ ir norādījusi, ka viņa 2015.gada 3.decembrī no rīta kā pirmo palīdzību pret galvassāpēm vīrietim ir pārdevusi „Citramons" par 0,80 EUR, ko elektroniskās kases aparātā bija plānots reģistrēt dienas laikā.

Tiesa atzīst, ka iestāde pamatoti secinājusi, ka SIA /nosaukums/ kopš licences apturēšanas (2015.gada 27.oktobra) ir realizējusi medikamentus, t.i., uzskatāms, ka ir veikta komercdarbība bez atbilstošas licences, pārkāpjot Farmācijas likuma 37.pantā noteikto.

/pers. A/ izdarītie administratīvie pārkāpumi, tajā skaitā pārsūdzētajā lēmuma daļā minētais pārkāpums, ir saistīts ar juridiskās personas darbībām farmācijas jomā un šādam pārkāpumam nav tikai formāls raksturs.

Saskaņā ar Latvijas APK 243.panta pirmo daļu pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuri fakti, uz kuru pamata institūcijas (amatpersonas) likumā noteiktajā kārtībā nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Latvijas APK 243.panta otrā daļa noteic, ka šos faktus konstatē ar šādiem līdzekļiem: ar protokolu par administratīvo pārkāpumu, ar tās personas paskaidrojumiem, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ar cietušā un liecinieku liecībām, eksperta atzinumu, lietiskajiem pierādījumiem, protokolu par

priekšmetu un dokumentu izņemšanu, citiem dokumentiem, kā arī pārkāpumus fiksējošiem tehniskiem līdzekļiem (braukšanas ātruma noteikšanas mērierīces, mērierīces alkohola koncentrācijas noteikšanai izelpotajā gaisā, foto, video un tml.).

Izvērtējot lietas materiālus, tiesa konstatē, ka /pers. A/ vainu pierāda lietā gūtie pierādījumi:

1. administratīvā pārkāpuma protokols NK Nr. 027563;
2. 2015.gada 3.decembra tematiskās pārbaudes akts 23.1.3/419;
3. 2015.gada 16.decembra tematiskās pārbaudes akta 23.1.3/419 turpinājums Nr.1;
4. 2015.gada 22.decembra tematiskās pārbaudes akta 23.1.3/419 turpinājums Nr.2
5. 2016.gada 2.februāra čeks Nr. 41228;
6. 2015.gada 3.decembra čeks Nr. 40397;
7. SIA /nosaukums/ darbinieces /pers. B/ paskaidrojums;
8. 2015.gada 2.decembra apsekošanas akts Nr. 23.1.3/149.

Tiesa atzīst, ka lietā iegūtie pierādījumi ir pietiekami un pieļaujami, lai konstatētu iesniedzējas vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā. Tāpat iestāde savā lēmumā ir izvērtējusi iesniedzējai uzliktā soda mēra pamatotību un samērīgumu izdarītajam administratīvajam pārkāpumam.

Tiesa pievienojās iestādes viedoklim, ka par komercdarbību (medikamentu tirdzniecību) bez licences ir atbildīga SIA /nosaukums/ valdes locekle - /pers. A/. Līdz ar to iesniedzējas arguments par to, ka viņa nav atbildīga par pārkāpumu, kuru pati nav izdarījusi personīgi, ir nepamatots.

Tiesa atzīst, darba devēja pienākumos vienmozīmīgi ietilpst tās darbinieku izvēle, apmācība, amata aprakstu izstrāde atbilstoši spēkā esošajiem likumiem un citiem normatīvajiem dokumentiem, kā arī darbinieku sistemātiska kontrole.

Izvērtējot lietas materiālus, konstatējams, ka /pers. A/ nav „Farmācijas likuma" 37.pantā noteikto, tādējādi izdarīja pārkāpumu, par ko atbildība paredzēta Latvijas APK 166.^{2} panta 1.daļā.

Attiecībā par medikamentu tirdzniecību likumdevējs ir noteicis īpašu regulējumu un medikamentu preču aprite tiek īpaši uzraudzīta. Tādējādi ikviens pārkāpums, kas saistīts ar medikamentu tirdzniecību, ir uzskatāms par nopietnu valsts un sabiedrības interešu aizskārumu. Turklāt šādi pārkāpumi rada negodīgu konkurenci, kā arī apdraud ar likumu aizsargātās intereses kā sabiedrības veselība un drošība.

Tiesa atzīst, ka iestāde ir pareizi izvērtējusi lietas apstākļus un /pers. A/ pamatoti saukta pie administratīvās atbildības un sodīta pēc Latvijas APK 166.^{2} panta 1.daļas.

Tiesa atzīst, ka izskatāmajā lietā sūdzībā minētie faktiskie apstākļi neietekmē administratīvā pārkāpuma sastāvu. Līdz ar to iesniedzēja ir saucama pie administratīvās atbildības pēc Latvijas APK 166.^{2} panta 1.daļas.

Tiesa pievienojas iestādes paskaidrojumos minētajiem argumentiem par iesniegtās sūdzības nepamatotību, proti, uz izskatāmo lietu nav attiecināms /pers. A/ sūdzībā minētais Civillikuma 2300.pantā, 2302.pantā un Komerclikuma 40.panta trešajā daļā noteiktais regulējums par pilnvarojumu.

Tiesa atzīst, ka /pers. B/ darbība - medikamenta "Citramons" pārdošana 2015.gada 3.decembrī, atrodoties darbavietā, vērtējama kā farmaceita asistentes darba pienākumu izpildīšana, ņemot vērā darba tiesiskās attiecības reglamentējošos noteikumus, nevis uz pilnvaras pamata Civillikuma izpratnē vai uz komercpilnvaras pamata Komerclikuma izpratnē. Saskaņā ar Darba likuma 51.panta pirmo daļu darbiniekam ir pienākums veikt tos darbus, kuri nepieciešami viņa saistības pienācīgam izpildījumam.

Tiesa atzīst, ka lietā nav iesniegti nekādi pierādījumi tam, ka stipras galvassāpes būtu uzskatāmas par personas, kurai tika izsniegts (realizēts) "Citramons", dzīvībai vai veselībai bīstamu kritisku stāvokli, jo persona pēc neilga brīža iesēdusies automašīnā un aizbraukusi. Līdz ar to nav iespējams secināt, ka, nesniedzot personai palīdzību (neizsniedzot "Citramons"), būtu bijis iespējams nodarīt bīstamu kaitējumu konkrētās personai veselībai un radīt personas dzīvības apdraudējumu.

Tiesas ieskatā asistentei bija visas iespējas izsaukt neatliekamo medicīnisko palīdzību, ja viņa uzskatīja, ka personai tāda ir vajadzīga. Tiesa atzīst par pareizu iestāde viedokli, ka medikamenta "Citramons" izsniegšana (realizācija) nav notikusi pirmās palīdzības sniegšanas ietvaros, kā to apgalvo /pers. A/, bet gan veicot komercdarbību.

Tiesa pievienojas iestādes viedoklim, ka atbilstoši Latvijas APK 166.^{2} panta pirmajai daļai sankcija piemērojama fiziskajai personai vai valdes loceklim, un ņemot vērā to, ka /pers. A/ ieņēma valdes locekļa amatu SIA /nosaukums/ nevis veica komercdarbību kā fiziska persona, tad viņa pamatoti saukta pie administratīvās atbildības par Latvijas APK 166.^{2}panta pirmajā daļā paredzētā pārkāpuma izdarīšanu.

Tiesa pievienojas iestādes viedoklim, ka Latvijas APK 166.^{2}panta pirmajā daļā paredzēto pārkāpumu nevar uzskatīt par maznozīmīgu, arī konkrētajos faktiskajos apstākļos uz ko norāda /pers. A/, jo atbilstoši minētā panta sankcijai piemērojams naudas sods fiziskajām personām vai valdes loceklim no divsimt astoņdesmit līdz septiņsimt *euro*, konfiscējot administratīvā pārkāpuma priekšmetus un izdarīšanas rīkus vai bez konfiskācijas un atņemot valdes loceklim tiesības ieņemt noteiktus amatus komercsabiedrībās vai bez tā. Tādējādi likumdevējs, paredzot šādas sankcijas, izdarījis secinājumus par Latvijas APK 166.^{2}panta pirmajā daļā paredzētā pārkāpuma nozīmīgumu.

Tiesa atzīst, ka iesniegtā sūdzība nesatur tādas ziņas par faktiem, kas liktu apšaubīt iestādes lēmuma pamatotību, jo pēc būtības jauni apstākļi vai pierādījumi, kas attiecas uz faktiskajiem pārkāpuma apstākļiem, sūdzībā nav norādīti, kā arī lietas materiāli nesatur informāciju, kas saskaņā ar Latvijas APK 239.panta 1.punktu būtu par pamatu lietvedības izbeigšanai administratīvā pārkāpuma lietā.

Tiesa atzīst, ka iesniedzējai sods noteikts atbilstoši Latvijas APK 22.pantā noregulētajam administratīvā soda mērķim, sods piemērots atbilstoši likumā noteiktajā soda sankcijai, ievērojot Latvijas APK 35.panta noteikumus. Iestāde konkrētās pārkāpuma lietas izskatīšanas ietvaros ir ievērojusi vispārīgos tiesību principus un normatīvo aktu regulējumu. /pers. A/ par trīs pārkāpumu izdarīšanu piemērots Latvijas APK 166.^{2}panta pirmajā daļā minimālajam naudas sodam pietuvināts naudas sods bez papildsoda piemērošanas.

Iestāde, pieņemot lēmumu par sodīšanu, lietā nav konstatējusi ne /pers. A/ atbildību mīkstinošus un pastiprinošus apstākļus, tādus nekonstatē arī tiesa. Tiesa nekonstatē tādus faktiskos apstākļus, kuru dēļ /pers. A/ izdarītais pārkāpums būtu atzīstams par maznozīmīgu. Tiesas ieskatā tas apstāklis, ka iesniedzēja neatzīst pārkāpumu, jo nav izdarījusi pārkāpumu personīgi, un tāpēc nav sodāma, norāda uz iesniedzējas nenopietnu attieksmi pret viņas, kā uzņēmuma valdes locekles, pienākumu pildīšanu un komercdarbību.

Tiesa atzīst, ka, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, VID ģenerāldirektores I.Pētersones lēmumā pilnīgi un vispusīgi izvērtēti visi lietā esošie pierādījumi, ka sods par izdarītajiem pārkāpumiem uzlikts pareizi, ievērojot soda uzlikšanas principus.

Tas apstāklis, ka iesniedzējai ir cits viedoklis, nenozīmē, ka pārkāpums nav noticis. Faktisko apstākļu vērtēšana un pārkāpuma fiksēšana nav iesniedzējas kompetencē.

Pieņemot /pers. A/ sūdzību, ierosinot un izskatot lietu pēc būtības, ir ievērotas iesniedzējas Satversmes 92. pantā garantētās tiesības uz savu tiesību un likumisko interešu aizstāvību taisnīgā tiesā. Netiek pārkāpta arī iesniedzējas nevainības prezumpcija, jo, tiesas ieskatā, sūdzības

iesniedzējas vaina administratīvā pārkāpuma izdarīšanā ir pierādīta, bet sūdzība un tajā minētie apgalvojumi nav pamatoti.

Pastāvot šādiem apstākļiem, tiesa atzīst, ka VID ģenerāldirektores I.Pētersones 2016.gada 24.februāra lēmums Nr.22.11-1/1385 ir likumīgs un pamatots un /pers. A/ sūdzība ir nepamatota un noraidāma.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz augstākminēto un saskaņā ar Latvijas APK 1.pantu, 8.pantu, 32.pantu, 237.pantu, 243.pantu, 244.pantu, 275.pantu, 286.pantu, 289.^{2} pantu, 289.^{6}pantu, 289.^{12}panta otrās daļas 1.punkta, 289.^{13} pantu 5.daļu, 289.^{17}pantu, 289.^{18}pantu, tiesa

nosprieda

atstāt negrozītu VID ģenerāldirektores I.Pētersones 2016.gada 24.februāra lēmumu Nr.22.11-1/1385, ar kuru atstāts spēkā VID Nodokļu kontroles pārvaldes Juridiskās daļas Otrās administratīvo pārkāpumu lietu izskatīšanas nodaļas vadītājas A.Kites 2016.gada 22.janvāra lēmums Nr. NK027563, bet /pers. A/, personas kods /personas kods/, sūdzību noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 (desmit) darba dienu laikā Rīgas apgabaltiesā, no tā pieejamības dienas, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā.

Spriedums pieejams tiesas kancelejā no 2017.gada 7.februāra.

Tiesnese: (personiskais paraksts) Dagnija Bērziņa